

praho delajo, je tedej ta rahljač posebniga priporočila vredren.

Brabantska brana je prav dobra, kepasto zemljo zdrobiti; v ta namen se mora napreči na tisti vogál, proti katerimu so zobje zavihani; na nasprotni vogál naprežena zavleče lepo setev, ker lepo zameša seme in le plitvo v zemljo gré. Da srednjo mero v zemljo sili, se mora za eniga stranskih ogalov napreči.

(Dalje sledí.)

Slovanski popotnik.

Spisuje Fr. Cegnar.

* „Malo berilo za pervence“ je prišlo na svitlo. Od mojstra pisateljev, ki pišejo za ljudske šole, se smé le kaj izverstnega pričakovati. Knjiga je 15 pol debela in velja 15 kr. Dobí se pri Leonu v Celovcu.

* Sigmundova bukvarnica v Celovcu je dala v natis dva zvezka lepih podučnih in kratkočasnih povest. Pervi zvezek obseže: „Bratec in sestrice“ in pa: „Car Peter, tesar v Zardamu“, in drugi: „Divji Hunci pred mestom Meziborom“.

* Perva knjižica: „cvetje slovanskega naroda“ je prišla v Celovcu na svitlo. Za naročnike velja 10 kr.; dobí se v knjigarnicah vsih slovenskih mest, kjer 16 kr. velja.

* Mnogo se je že pisalo o potrebi vseslovanskega časnika, da bi zamogli priti k enemu vseslovanskemu književnemu jeziku. „Bčela“ to reč spet sproži in priporočuje: „Da naj se tak časopis v domišljevaní (?) književni vseslavenščini v Pragi osnuje in po vsih slavenskih časnikih oglasi; da naj vsi slovanski časniki naročnino in dopisavce za omenjeni časnik nabirajo in da naj se dopisave natisnejo, kakor je pisavcu drago, v cirilici ali latinici, nikdar pa eden in ravno tisti sostavek v obojici skupej“.

* Slavni Lisinski v Zagrebu je dogotovil pevoigro „Porina“. Pisal je v Prago svojemu prijatlu, izverstnemu tenoristu Stegerju, da bi skerbel, da bi se v Pragi najpred igrala.

* Gosp. Kordež, nekdanji vrednik „Karniolie“ in Ljubljanskih nemških novin, je predložil ruskemu caru nekoliko tečajev Karniolie, v katerih so tudi podobe narodskih nóš na Krajskem.

* Ruski car je daroval za en iztis pesem bana Jelačića 100 cekinov.

* Djakovarski škof, g. Strossmayer je podaril višjemu gimnaziu v Oseku 5000 gold. za fizikalno pripravo in druge potrebe.

* V Pragi je prišel na svitlo „Krasorečnik“ pro mladež škol gimnazialnih a realnih od Vaclava Rozuma.

* Gospod Havalec oznani, da bo začel konec tega mesca v Pragi izdajati časopis pod naslovom: „Škola“, pädagogicky časopis učitelüm na školách obecných, hlavních, nižših realnih, rodičüm a vychovatelüm. Prišel bo ta časopis na dva mesca enkrat na svitlo, vsak bart po pet pol. Naročnina znese za pol leta 1 gold. 32 kr. s poštnino vred.

* Poljski pisatelj Jan Krolkowski piše izverstno delo pod naslovom: „O zawodzie i powolaniu artysty dramatycznego“.

* Poljski pesnik Roman Zmorski bo izdal dva zvezka prestavljenih serbskih pesem.

* Od poljske pisateljke Pauline Wilkonske je prišlo na svitlo delo pod naslovom: „Wiazanka literacka“ v Poznanju, ki zapopade mnogo lepih in znamenitih reči.

* Za česko književnost mnogozaslužnemu Hnevkovskemu se bo postavil spominek na Volsanskem svetem polji.

* Profesor Tomek zdeluje zgodovino českega kraljestva do 13. stoletja.

* Venceslav Vlasak je izdal več spisov Kristofa Schmidt-a v česko prestavljenih z mnogimi prav lepimi obrazi.

* Od kod imé dežele „Bukovina“? Knez Kantemir o zgodovini tega imena takole piše: „Ko je Štefan Velki, knez Moldave na veliki planjavi na Prutu leta 1496 Poljce pod njih kraljem Albrehtam premagal in jih 20.000 vjel, jih je kakor vole v jarm vpreči, silno veliko zemljiše preorati in jim bukovo seme (bukevco) saditi ukazal. Od tod nek imé Bukovina (bukovje, Buchenwald, Buchenland).“

Polovanje

po nekterih jugo-slavenskih krajih.

Spisal M. Verne.

12. pismo.

Dragi prijatelj!

Kmaló sim prišel čez bistro Kupo, ki Krajsko deželo loči od Horvaške. Cesta je dobra in pelje dolgo po neki široki dolíni; zemlja pa je nekako rudečkasta in ilova, in se mi ni nič kaj rodovitna zdela; prosó, ajda in turšica, ki je tod še rastla, je bila precej slaba. — Dvé uri sim se vozil prej ko sim v Modrušpotoku na krasno Luizno cesto prišel, ki iz Reke v Karlovec pelje. Tú sim bil visoko na hribu, in krog in krog se mi je odperl razgled tako rajski, da ga popisati nisim v stanu. Na desni sim vidil zelene, lepo obrašene griče in hribe vojne granice, — na levi mo-gočne Krajske in Štajarske gore, ki silno Savo obdajajo in kroté, — pred seboj pa nedopovedljivo krasno Horvaško ravnino, ki se mende več dní hodá v Slavonio in na Ogersko širi. Radosti poln sim se ji čedalje bolj bližal. Eno uro pod Modrušpotokam sim prišel v lepo dolíno, po kateri neka reka teče, ki ji Dobra pravijo. — Že mračilo se je, ko sim se zalimu Karlovcu bližal in v Dobovac prišel. Dobovac je prav za prav lepo Karlovško predmestje, kjer ima grof Nugent na prijetnim griču lep grad. Od tod je še malo več ko četert ure do mesta, ki je vojna terdnjava v širokim kotu med Kupo in Korano.

Mesto se imenuje Karlovec po austrijskim nadvojvodu Karolu, ki je tú okoli leta 1580 vojno terdnjavo zoper napade Turkov napravil. — Sred mesta, ki ni veliko, in ki šteje mende komaj 4000 duš, je velik terg, ki ga čvetero velic in lepih poslopij obdaja, namreč vojna orožnica, vojašnica ali kasarna, farna cerkev s frančiškanskim samostanom, in vojna zakladnica. Iz terga je viditi na vse strani po ulicah na krasen osip, in iz mestniga osipa dalječ okrog. Ko sim se bil na tergu obnašanja mladih Horvatic v beli obleki nagledal, ki so sadje in zelenjavo prodajale, sim šel frančiškanarje obiskat. Gosp. P. Evgeni Kacín, naš rojak, in že več let gimnazialni učitelj v Karlovcu, me je prijazno po mestu in okrog mesta spremil in mi vse okazol, desiravno je dež spet nagajal. V mestu sva ogledala farno cerkev, ki je dovolj prostorna, pa silno niska. Gosp. P. Evgeni mi je pravil, de je zato tako niska, ker je bilo treba zavolj mokrote tla že večkrat poviksati. Razun visociga prav lepiga zvonika mi je posebno to dopadlo, de sta v cerkvi na nekim stranskim oltarji dva svetnika — mende ogerski kralj, sv. Štefan, in njegov sin, sv. Emerik — popolnoma po huzarsko oblečena. Tako je prav — povsod naj se na-